

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-06-51545 פלוני נ' מדינת ישראל

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה - גב' מימי גילוף, חינוך

חברת ועדה - גב' בת שבע זידמן, עו"ס

מזכיר ועדה - מר דרור פרידמן

נציג שב"ס - מר יוסף יעקב גרוס

פלוני

המבקש

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנססרה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד אנה שנייד

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 22 חודשים בגין עבירות יידי אבנים, נטילת חלק בתהלוכה
- 5 ללא רישיון, זריקת חפץ מבעיר, ניסיון זריקת חפץ מבעיר ושתי עבירות ייצור חפץ מבעיר. בהתאם
- 6 לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע ולגזר הדין, בשנת 2016 יידה האסיר אבנים לעבר
- 7 כוחות הביטחון ממרחק של כ-15 מטרים, במהלך הפרת סדר בה השתתף. בשנת 2020 החל מסוף
- 8 חודש יוני ועד 7.7.20 ייצר האסיר יחד עם שותפיו בקבוקי תבערה, אותם יידה יחד עם שותפיו
- 9 לעבר שער הכניסה ליישוב מגדל עוז במספר הזדמנויות. מדובר בעבירות שאין להקל ראש
- 10 בחומרתן.
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובתו עבירת משמעת מיום 6.1.21, כאשר יחד עם אסירים
- 12 אחרים היה מעורב בהפרת סדר בגינה נדון ליום בידוד ונשללו מהאסיר טובות הנאה. לחובת
- 13 האסיר גם אירוע משמעת מיום 29.6.21, שעניינו החזרת ארוחות מחאתית. אכן כטענת ב"כ
- 14 האסיר מדובר באירועים המיוחסים לאסיר יחד עם אסירים אחרים באגף, אולם אין לקבל את
- 15 הטענה כי יש בכך כדי להפחית מחומרת המעשים. זאת ועוד, גם אם הייתה הוועדה נכונה לקבל
- 16 טענה כי התנהגות האסיר תקינה, אזי על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול
- 17 לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 18-12-51625 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) (להלן:

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 51545-06-21 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 ענין מנצור]] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א
2 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) (להלן : ענין צופי)].
- 3 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
4 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חוו"ד שב"כ
5 היא כללית ולא מתייחסת באופן ספציפי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה
6 כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך
7 תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו.
8 מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה
9 והציבור על סמך נתונים אמפירים, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו
10 ענין צופי ו-ענין מנצור].
- 11 4. האסיר היה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות ובעת ביצוע העבירות הנוספות היה כבן 18 וחצי. גם
12 כיום מדובר במי שהוא צעיר לימים. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי
13 ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין -
14 חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ'
15 ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי ו-ענין מנצור].
- 16 5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת בקבוקי
17 תבערה, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית או במשובת נעורים.
18 כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון ובאזרחים יותר מפעם אחת, גם אם מדובר
19 בפער של כ-4 שנים בין האירועים שבוצעו בהיותו קטין בשנת 2016 לבין האירועים שבוצעו בהיותו
20 בגיר כבן 18 וחצי בשנת 2020 - אזי גם במקרה של יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה נקודת
21 המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].
- 22 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
23 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
24 בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי בעניין דארי -
25 **"כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד**
26 **הנסיבות שנגדן כוונו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי**
27 **מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה**
28 **וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך**
29 **לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע**
30 **המעשים.**

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-06-51545 פלוני נ' מדינת ישראל

המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני ... לא השתנתה, והמתח
הנובע מכך בעינו עומד. המשיב ... צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר
שחרורו מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים
שבמסגרתם הוא ביצע את העבירות נגד כוחות הביטחון הישראליים.
הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון
הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה דאגת שווא".

7. מפי האסיר שמענו כי האסיר היה צעיר בעת ביצוע העבירות, הוריו חולים והוא מבקש שתינתן לו
הזדמנות, תוך שהתחייב כי לא יחזור לבית האסורים. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו
התחייבות שלא יחזור על מעשיו - כפי שנקבע ב-עניין דאדי "ההלכה קובעת כי לשם הוכחת שינוי
אין די בהצהרות מילוליות של הנוגע בדבר, אלא יש להציג תמונה משכנעת ונתמכת במעשים של
ממש לאורך זמן". עוד נפסק, כי "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה
ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה
עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].

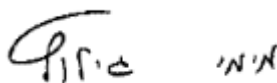
לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
חרטה כנה ואמיתית.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו ובהינתן כי חלק מהעבירות בוצעו בעת היותו של האסיר קטין -
הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום, כ"ג בטבת התשפ"ב, 27 בדצמבר 2021, במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס